

1964-04-25

AFSENDER

Henning Christiansen

MODTAGER

Vagn Holmboe

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Jenslev

Omtalte personer:

Eric Andersen

Niels Bohr

Henning Christiansen

Vagn Holmboe

Arkivplacering:

HC arkiv Møn/HC breve 8

DOKUMENTINDHOLD

Nye kommunikationsformer og det nye menneske/intellektets begrænsninger/kunstens forudsætninger

TRANSSKRIFTION

Jenslev d. 25/4 – 64

Kære Vagn, her er jeg igen – jeg var borte i en happening. du må forstå hvor væsentligt det er for mig at deltage i et forsøg, en kraftanstrengelse i tolvte time, på at finde frem til nye kommunikationsformer. Du skrev at der af materialets beskaffenhed kan opstå nye kunstformer. Jeg må hævde at de sidste års materialeexpansion ikke har føjet et komma til hvad kunsten førhen har udtrykt (kald det politisk, socialt eller religiøst) opgave er at skabe en ny mennesketype, som i kraft af sit intellekt kan eksistere på den fornødne balance mellem materie og ånd, mellem højhuse og transcendens.

Når jeg pointerer intellektet så er det ærlig talt i en klar erkendelse af at det emotionelle har sin begrænsning, stum som en fisk, let at bukke og bøje, der er bukket og bhøet så meget at mennesket i dag er vindt og skævt og ikke det ranke lys jeg elsker og stræber mod. Intellektet skulle efter sigende beherske vor tid. Oprigtig talt, er det ikke en ret begrænset del af intellektet vi har bragt til funktion til dato? Vi har lært at sende fly i luften, emn hvor fik intellektet udviklet evnen for det transcendent, evnen til klartsken, overblik over væsentligt og uvæsentligt, liv og skin. Ingen med såkaldt hjerne var interesseret i andet end omgangsformens begrænsning, det var basis for udviklingen af og beundringen for den stump af intellektet vi udnytter i dag. Skal vi eksistere i det moderne velindrettede samfund (fremtiden vil sakke det) så må og skal vi bryde med hver eneste konvention lige fra kongehus og kirke, til ægteskab og middagsmad. Vi må fremtræde som individualister med de kosteligste afvigelse. Jg tror bestemt det er muligt at skabe de fornødne betingelser for høj levestandard trods det individuelle, når blot intellektet udvikles til at skelne mellem væsentligt og uvæsentligt.

Jeg tror ikke jeg befinder mig mellem de to virkeligheder. Når jeg i dag betvivler kunstnerens forudsætninger, så er det fordi jeg ser at disse hindre kunstens funktion i samfundet, med andre ord, jeg ønsker ikke at bygge videre på de forudsætninger som skaffedes mig ved konfrontation med de af europæisk kultur udvalgte stormester. De rager mig en fjer (med skyldig respekt, selv Mozart og Orlando vil forstå) jeg vil være fri (individuel) som månen, fri som havet, lad blot ingen fatte mig, så er jeg den ægte individuelle. Mine forestillinger der en eneste pligt jeg

anerkender. "Den sande satan er kaos" jeg mener du har ret, derfor er Bohr's komplementære tanke mig ikke fremmed, men så indlysende at jeg vælger at overse den og skaber på de forestillinger jeg om du vil, selv postulerer, alle de resultater mennesket har nået, er skabt på lutter indbildning. Når kultur bliver tradition, vaneforestillinger, bekvemmelighed, også under forudsætning af at tradition er at foretage sig det ens forfædre havde foretaget sig hvis de levede i dag, er den døende. Jeg var oprindelig auditiv i mit forhold til cosmos, men i dag kan jeg ikke skelne mellem det hørte og det set, handlingen kan helt have samme oplevelseskarakter hvad enten den er akustisk eller visuel.

Jeg håber inderligt du har det bedre, besøge dig vil vi, Eric og jeg, men vi arbejder p.t. og det er vanskeligt at koordinere vor afrejse.

Hils meta og Thor din

Jenslev d. 25/4 - 64

Kære Vagn, her er jeg igen - jeg var borte i en happening. Du må forstå hvor ~~væsentligt~~ væsentligt det er for mig at deltage i et forsøg, en kraftanstrengelse i ~~skikkelses~~ ~~skikkelses~~ tolvte time, på at finde frem til nye kommunikationsformer. Du skrev at der af materialets beskaffenhed kan opstå nye kunstformer. Jeg må hævde at de sidste års materialeexpansion ikke har føjet et komma til hvad kunsten førhen har udtrykt (frembragt) og at jeg har indset at kunstens (kald det politisk, socialt eller religiøst) opgave er at skabe en ny mennesketype, som i kraft af sit intellekt kan eksistere på den fornødne balance mellem materie og ånd, mellem højhuse og transcendens.

Når jeg pointerer intellektet så er det ærlig talt i en klar erkendelse af at det emotionelle har sin begrænsning, stum som en fisk, let at bukke og bøje, der er bukket og bøjet så meget at mennesket i dag er vindt og skævt og ikke det ranke lys jeg elsker og stræber mod. Intellektet skulle efter sigende beherske vor tid. Oprigtig talt, er det ikke en ret begrænset del af intellektet vi har bragt til funktion til dato? Vi har lært at sende fly i luften, men hvor fik intellektet udviklet evnen for det transcendent, evnen til klartskuen, overblik over væsentligt og uvæsentligt, liv og skin. Ingen må såkaldt hjerne var interesseret i andet end omgangsformens begrænsning, det var basis for udviklingen af og beundringen for den stump af intellektet vi udnytter idag. Skal vi eksistere i det moderne velindrettede samfund (fremtiden vil skabe det) så må og skal vi bryde med hver eneste konvention lige fra kongehus og kirke, til ægteskab og middagsmad. Vi må fremtræde som individualister med de kosteligste afvigelser. Jeg tror bestemt det er muligt at skabe de fornødne betingelser for høj levestandard trods det individuelle, når blot intellektet udvikles til at skelne mellem væsentligt og uvæsentligt.

Jeg tror ikke ~~at~~ jeg befinder mig mellem de to virkeligheder. Når jeg i dag betvivler ~~kunstnerens~~ kunstnerens forudsætninger, så er det fordi jeg ser at disse hindrer kunstens funktion i samfundet, med andre ord, jeg ønsker ikke at bygge videre på de forudsætninger som skaffedes mig ved konfrontation med de af europæisk kultur udvalgte stormestre. De rager mig en fjer (med skyldig respekt, selv Mozart og Orlando vil forstå) jeg vil være fri (individuel) som månen, fri som havet, lad blot ingen fatte mig, så er jeg den ægte individuelle. Mine forestillinger er den eneste pligt jeg anerkender. "Den sande satan er kaos" jeg mener du har ret, derfor er Bohr's komplementære ~~sig~~ ~~sig~~ mig ikke fremmed, men så indlysende at jeg vælger at overse den og skaber på de forestillinger jeg om du vil, selv påstulerer, alle de resultater mennesket har nået, er skabt på lutter indbildning. Når kultur bliver tradition, vane, forestillinger, bekvemmelighed, også under forudsætning af at tradition er at foretage sig det ~~en~~ ens forfædre havde foretaget sig hvis de levede i dag, er den døende. Jeg var oprindelig auditiv i mit forhold til cosmos, men idag kan jeg ikke skelne mellem ~~den~~ det hørte og det set, handlingen kan helt have samme ~~en~~ oplevelseskarakter hvad enten den er akustisk eller visuel.

Jeg håber inderligt du har det bedre, besøge dig vil vi, Eric og jeg, men vi arbejder p.t. og det er vanskeligt at koordinere vor afrejse.

Hils Meta og Thor din